

Sygn. akt I C 1250/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Andrzej Kirsch

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Makać

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2014 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...). z siedzibą w L.

o zapłatę

I. powództwo oddala,

II. nakazuje pobrać od powoda M. G. na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach kwotę 3.588,27 (trzy tysiące pięćset osiemdziesiąt osiem złotych i dwadzieścia siedem groszy) tytułem części wynagrodzenia biegłego Z. K. za sporządzenie opinii, pokrytego tymczasowo z sum Skarbu Państwa,

III. w pozostałej części odstępuje od obciążania powoda M. G. kosztami procesu.

Sygn. akt I C 1250/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 października 2012r Sąd Rejonowy w Węgrowie uznał się niewłaściwym i przekazał Sądowi Okręgowemu w Siedlcach do rozpoznania sprawę z powództwa M. G. przeciwko (...). z siedzibą w L. o zapłatę (k. 205).

W pozwie, który wpłynął do Sądu Rejonowego w Węgrowie powód M. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 70.000 zł „za cały okres nielegalnego użytkowania terenu od dnia 15 lipca 1987r do dnia wypłaty odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty – jako opłata za użytkowanie terenu i przesył energii elektrycznej”. W uzasadnieniu pozwu M. G. stwierdził, że nad jego działką oznaczoną numerem ewidencyjnym (...), położonej w miejscowości Z., przebiega linia przesyłowa zajmująca pas o szerokości 13 m i długości 55 m. Powód podał, że nie może należycie użytkować pasa gruntu znajdującego się pod tą linią i wniósł o zobowiązanie pozwanego do „rozliczenia” się z zaległych opłat za okres od dnia 15 lipca 1987r do dnia zapłaty.

W dniu 27 czerwca 2011r do Sądu Rejonowego w Węgrowie wpłynęło pismo procesowe pełnomocnika pozwanej spółki zatytułowane „doprecyzowanie zarzutów”. W piśmie w pierwszym rzędzie podniesiony został zarzut zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej obecnej konstrukcji służebności przesyłu, przez Skarb Państwa, jako poprzednika prawnego pozwanej spółki, z dniem 1 stycznia 1985r. Ponadto, zgłoszony został zarzut przedawnienia roszczeń odszkodowawczych w całości (16.000 zł) oraz przedawnienia roszczeń o bezumowne korzystanie z gruntu powoda za okres od dnia 15 lipca 1987r do dnia 1 kwietnia 2001r (do 10 lat wstecz od wytoczenia powództwa). W

uzasadnieniu pisma podniesiono, że linia energetyczna na nieruchomości powoda istnieje co najmniej od 2-go marca 1961r. Wybudowana została przez ówczesne przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...). Potwierdza to protokół odbioru z dnia 2 marca 1961r dotyczący wykonania odgałęzienia od spornej linii średniego napięcia do zasilenia pierwszego transformatora we wsi Z.. Zdaniem pełnomocnika pozwanego, korzystanie przez przedsiębiorstwo państwowe z nieruchomości w sposób odpowiadający treści służebności gruntowej prowadzące do zasiedzenia służebności gruntowej przed dniem 1 lutego 1989r, stanowi podstawę do nabycia tej służebności przez Skarb Państwa. Pozwany podniósł, że w okolicznościach niniejszej sprawy, nabycie służebności gruntowej nastąpiło z dniem 2 stycznia 1985r. Nabycie tej służebności przez zasiedzenie następuje po upływie 20 lat, chociażby posiadanie cechowało się złą wiarą. Zdaniem pełnomocnika pozwanego, bieg terminu zasiedzenia rozpoczął się z dniem wejścia w życie kodeksu cywilnego, tj. 1 stycznia 1965r, a upłynął z końcem 1 stycznia 1985r. Zatem korzystanie przez pozwanego z gruntu powoda nie jest bezprawne i nie daje podstaw do uiszczania jakiegokolwiek wynagrodzenia na rzecz właściciela obciążonej nieruchomości. Po dniu 1 lutego 1989r – z mocy prawa – uprawnienia te przeszły na rzecz poprzednika prawnego pozwanej spółki, wtedy jeszcze przedsiębiorstwa państwowego Zakład (...) S.A. – na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1990r o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych. W dniu 30 czerwca 2007r nastąpił rozdział prowadzonej przez Zakład (...) S.A. działalności w zakresie dystrybucji energii elektrycznej oraz obrotu energią, na podstawie umowy przeniesienia na rzecz (...) sp. z o.o. zorganizowanej części przedsiębiorstwa. W związku z powyższym (...) sp. z o.o. (po zamianach firmy – (...) sp. z o.o.) z dniem 1 lipca 2007r stało się właścicielem wszystkich składników majątkowych przeznaczonych do prowadzenia działalności związanej ze świadczeniem usług dystrybucji energii elektrycznej. Natomiast w dniu 31 sierpnia 2010r zarejestrowane zostało połączenie (...) z siedzibą w L. (spółka przejmująca) z m.in. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (spółka przejmowana). Spółka przejmująca wstąpiła z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółek przejmowanych na zasadzie sukcesji uniwersalnej. W końcowej części pisma pełnomocnik pozwanej spółki stwierdził, że roszczenie o wypłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przedawniło się za okres od 15 lipca 1987r do dnia 1 kwietnia 2001r (do 10 lat wstecz od wytoczenia powództwa) oraz – w całości – roszczenie o pogorszenie rzeczy (odszkodowanie) – (k. 40-45).

Na rozprawie w dniu 12 października 2012r, która odbyła się przed Sądem Rejonowym w Węgrowie, powód rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej spółki kwoty 325.000 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie. Stwierdził wówczas, że nie będzie dochodził od pozwanej odszkodowania w żadnej kwocie (k. 203).

Ostatecznie powód M. G. podtrzymywał powództwo w takim kształcie, że wniósł o zasądzenie od pozwanej spółki wyłącznie wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości w kwocie 254.836 zł – za okres od dnia 15 lipca 1987r do dnia 29 lutego 2012r – wraz z ustawowymi odsetkami (stanowisko powoda zarejestrowane na rozprawie w dniu 25 września 2014r – 00:01:05).

Pełnomocnik pozwanego nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości (stanowisko pełnomocnika pozwanej spółki zarejestrowane na rozprawie w dniu 25 września 2014r – 00:06:14).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Działka gruntu oznaczona numerem ewidencyjnym (...) o powierzchni 1,19 ha, położona w miejscowości Z., stanowi część nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Węgrowie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...). Przedmiotowa działka ma nieregularny kształt, w części wschodniej zabudowana jest murem budynkiem mieszkalnym oraz murem budynkiem gospodarczym. W wypisie z rejestru gruntów Starostwa Powiatowego w W. – działka figuruje jako: grunty orne i użytki rolne zabudowane.

Nad działką numer (...) przebiega napowietrzna linia energetyczna średniego napięcia 15kV.

Powód M. G. nabył własność nieruchomości, której część stanowi działka gruntu oznaczona numerem ewidencyjnym (...), na podstawie umowy sprzedaży zawartej w dniu 12 czerwca 1987r. Nabywając własność nieruchomości powód miał świadomość przebiegu nad działką (...) napowietrznej linii energetycznej.

Decyzją z dnia 15 lipca 1987r wydaną przez Naczelnika Gminy S., powód M. G. uzyskał pozwolenie na budowę budynku gospodarczo-mieszkalnego na działce nr (...), położonej w miejscowości Z..

Przed rokiem 1961 XX wieku zrealizowana została inwestycja polegająca na wykonaniu linii elektroenergetycznej średniego napięcia (15kV), stanowiącego odgałęzienie od istniejącej już linii do wsi Z.. Posadowiono na działkach drewniane słupy, pomiędzy którymi rozciągnięta została napowietrzna linia energetyczna.

W dniu 8 lutego 1961r dokonano odbioru technicznego zrealizowanego obiektu – linii odgałęzienia do wsi Z. o napięciu 15kV oraz stacji transformatorowej Z. typu (...) o napięciu 15/0,4 kV. Z przedmiotowego odbioru technicznego sporządzony został protokół nr (...). W protokole stwierdzone zostały usterki. Po usunięciu stwierdzonych usterek, w dniu 2 marca 1961r urządzenia zostały przyjęte do eksploatacji i obiekty energetyczne w miejscowości Z. zostały załączone pod napięcie. Z powyższych czynności również został sporządzony protokół.

Od czasu budowy do chwili obecnej odbyła się modernizacja przedmiotowej linii, która polegała na wymianie słupów drewnianych na betonowe i wymianie przewodów energetycznych.

Od czasu budowy (początek lat 60-tych XX wieku), a następnie modernizacji infrastruktury, najpierw poprzednicy prawni pozwanej, a następnie pozwana spółka w sposób niezakłócony korzystali z działki powoda oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), położonej w miejscowości Z., w zakresie eksploatacji znajdujących się na tej działce urządzeń. Pracownicy pozwanej, a wcześniej pracownicy jej poprzednika prawnego, bez przeszkód dokonywali przeglądów, kontroli, koniecznych napraw i prac doraźnych. Polegały one na wycince drzew i gałęzi na działce powoda M. G., pionizacji słupów, które znajdowały się na sąsiednich działkach, wymianie uszkodzonych izolatorów i głowic. Powód M. G. nie sprzeciwiał się powyższym czynnościom, znosił prace prowadzone na jego działce przez pracowników poprzednika prawnego pozwanej, jak również pracowników pozwanej spółki.

Na mocy Zarządzenia nr 228 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 25 listopada 1958r utworzone zostało przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakłady (...) z siedzibą w W.. Zarządzeniem nr (...) Naczelnego Dyrektora Zakładów (...) z dnia 6 czerwca 1977r wyodrębniono Zakład (...) z siedzibą w W.. Następnie Zarządzeniem nr(...) (...) / (...) z dnia 16 stycznia 1989r (...) utworzył przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) w W..

Aktem przekształcenia z dnia 12 lipca 1993r przekształcono przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w W. w (...) Spółkę Akcyjną Skarbu Państwa – Zakład (...) S.A. z siedzibą W..

Z dniem 1 lipca 2007r nastąpił podział i wyodrębnienie do oddzielnych podmiotów sprzedaży energii elektrycznej (obrot) i jej dostarczania (dystrybucja). Umową z dnia 30 czerwca 2007r Zakład (...) S.A. z siedzibą w W. przeniósł na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przedsiębiorstwo sieciowe. W dniu 31 sierpnia 2010r Sąd Rejonowy w Lublinie dokonał wpisu podmiotu – (...) S.A. z siedzibą w L.. Z odpisu KRS na dzień 6 czerwca 2011r wynika, że w trybie art. 492 par. 1 pkt 1 ksh doszło do połączenia spółek i przeniesienia całego majątku przejmowanych spółek (m.in. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) na rzecz spółki przejmującej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów: decyzji pozwolenia na budowę z dnia 15 lipca 1987r wydaną przez Naczelnika Gminy S. (k. 29-29v), wypisu z rejestru gruntów Starostwa Powiatowego w W. (k. 25 w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Węgrowie I C 192/11), kopii odpisu księgi wieczystej numer (...) (k. 30-32), protokołu z dnia 2 marca 1961r (k. 46), aktu notarialnego – aktu przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę akcyjną z dnia 12 lipca 1993r (k. 48-55v), wypisu z KRS według stanu z dnia 6 czerwca 2011r (k. 20-25v), umowy przeniesienia przedsiębiorstwa z dnia 30 czerwca 2007r (k. 60-67), odpisu KRS według stanu z dnia 12 kwietnia 2010r i 2 września 2010r (k. 68-73v i 74-79), karty prac doraźnych (k. 235-237), dziennika obchodu (k. 238-240), zeznań świadka H. R. zarejestrowanych na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2013r), częściowych zeznań powoda M. G. zarejestrowanych na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie ponad wszelką wątpliwość wynika, że nad działką wchodzącą w skład nieruchomości stanowiącej własność powoda M. G. przebiega napowietrzna linia energetyczna średniego napięcia 15 kV. Zeznający w charakterze świadka pracownik pozwanej spółki – kierownik posterunku energetycznego w S. H. R. stwierdził, że przedmiotowa linia średniego napięcia 15 kV posadowiona została m.in. na działce powoda na początku lat 60-tych XX wieku. Świadek zeznał również, że zapoznawał się z dokumentami, na podstawie których zrealizowano tą inwestycję, ale dokładnie ich nie pamiętał. Zeznania H. R. znajdują potwierdzenie w dokumencie w postaci protokołu przyjęcia do eksploatacji i załączenia pod napięcie obiektów energetycznych w miejscowości Z. powiat W. – z dnia 2 marca 1961r.

Powód M. G. stał na stanowisku, że przeprowadzenie napowietrznej linii energetycznej i korzystanie z niej, a co za tym idzie korzystanie z jego działki odbywa się bez tytułu prawnego, co w konsekwencji rodzi po stronie pozwanej spółki obowiązek zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości. W ocenie Sądu, stanowiska powoda, jak również zaprezentowanej przez niego argumentacji nie można podzielić. Nie ma uzasadnionych podstaw do twierdzenia, że korzystanie przez pozwaną spółkę z części działki położonej w miejscowości Z. i oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) – odbywa się bez tytułu prawnego. Z zeznań powoda M. G. wynika, że w dacie, kiedy nabył przedmiotową nieruchomość, nad działką numer (...) przebiegała napowietrzna linia elektroenergetyczna. Powód był w pełni świadomy tego faktu. Co więcej, powód zeznał, że na jego działce prowadzone były prace modernizacyjne przedmiotowej linii, prowadzone były również prace porządkowe i konserwacyjne. W pamięci powoda szczególnie utkwiły prace polegające na wycince drzew i gałęzi. W tym celu pracownicy pozwanej spółki wchodzili na nieruchomość powoda. Pracownicy zakładu energetycznego mieli niezakłócony dostęp do jego działki w związku z koniecznością przeprowadzenia tych prac. Świadek H. R. zeznał, że przedmiotowa linia była modernizowana – na sąsiednich działkach miała miejsce wymiana drewnianych słupów na betonowe, wymienione zostały również przewody elektryczne. Przeprowadzane były również prace polegające na wycince drzew i gałęzi. Świadek podał, że w związku z wycinką drzew powód zgłaszał pozwanemu swoje roszczenia i po oszacowaniu wartości usuniętego drzewostanu, przyznane zostało mu stosowne odszkodowanie. Z kolei o tym, że powód tolerował i nie sprzeciwiał się istnieniu na jego działce przedmiotowych urządzeń świadczą twierdzenia samego powoda. Otóż w wyjaśnieniach informacyjnych, które zostały przez powoda potwierdzone w trakcie przesłuchania w dniu 24 kwietnia 2013r, podał, że „Dwa lata temu były wykonywane prace, była wymiana i przewodów energetycznych i słupów. Bezpośrednio pracownicy weszli wówczas na mój grunt. To było 3-4 lata temu. Nie sprzeciwiałem się wówczas tym pracom, bo ja korzystałem z tej infrastruktury (...)” (k. 227-227v). Z zeznań powoda wynika, że w momencie objęcia w posiadanie działki, przedmiotowa infrastruktura elektroenergetyczna znajdowała się już na niej. Wyrazem tego, że powód tolerował korzystanie przez przedsiębiorstwa energetyczne z części jego działki jest choćby to, że dopiero po przeszło 20 latach zakwestionował istniejący stan i, jak stwierdził, dopiero w 2008r zwrócił się do poprzednika prawnego pozwanej spółki o wypłatę stosownego wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 292 kc „służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia; przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio”. Z kolei art. 352 par. 1 kc stanowi, iż „kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności”. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się zgodnie możliwość ustanowienia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, a także dopuszczalność nabycia jej w drodze zasiedzenia. W szczególności można przytoczyć uchwałę pełnego składu Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007r (III CZP 30/07), w której stwierdzono, iż „władanie cudzą nieruchomością przez Skarb Państwa, uzyskane w ramach sprawowania władztwa publicznego, może być posiadaniem samoistnym prowadzącym do zasiedzenia”. Na początku lat 60-tych XX wieku Skarb Państwa wszedł w posiadanie części działki gruntu położonej w miejscowościach Z. i oznaczonej numerem ewidencyjnym (...). Właścicielem tej nieruchomości nie był wówczas jeszcze powód M. G.. Skarb Państwa wybudował m.in. na działce (...) trwałe urządzenia do przesyłu energii elektrycznej, a następnie eksploatował je i konserwował. Przedmiotowa infrastruktura była częścią linii elektroenergetycznej relacji B. – Ł.. Władztwo takie niewątpliwie odpowiadało zakresowi służebności gruntowej przesyłu, a działanie przedsiębiorstwa państwowego Zakładu (...) podjęte było w ramach działalności gospodarczej państwa. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 17 grudnia 2008r (I CSK 171/08) „objęcie

w posiadanie służebności przesyłu przez poprzedników prawnych wnioskodawcy oraz jej posiadanie odbywało się w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa działającego w ramach dominium, a nie imperium i wnioskodawca może, na podstawie art. 176 par. 1 kc w zw. z art. 292 kc, doliczyć do okresu swojego posiadania służebności przesyłu posiadanie tej służebności przez jego poprzedników prawnych”. Z kolei w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2009r (I CSK 171/08) Sąd Najwyższy stwierdził, iż „Nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że posiadanie służebności przesyłowej przez przedsiębiorstwo państwowe przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizacyjnej kc z 1989r nie było posiadaniem w rozumieniu art. 352 par. 1 kc i nie mogło prowadzić do zasiedzenia”. Wzniesienie na działce (...) urządzeń elektroenergetycznych, kilkudziesięcioletnie niezakłócone eksploatowanie tych urządzeń odpowiadające zakresowi służebności gruntowej przesyłu, jak również brak sprzeciwu wcześniejszych właścicieli oraz obecnego właściciela – powoda M. G., należy uznać za samoistne posiadanie. Przekonanie przedsiębiorstwa państwowego, że przysługuje mu prawo do posadowienia i eksploatacji urządzeń, było w tych okolicznościach usprawiedliwione. W orzecznictwie Sądu Najwyższego za ugruntowane należy uznać stanowisko, że przedsiębiorstwo państwowe mogło być traktowane jako właściciel oraz jako posiadacz. Zatem nabycie przez przedsiębiorstwo państwowe prawa majątkowego następowało właśnie na rzecz tego przedsiębiorstwa. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 23 września 2010r (III CSK 319/2009) Sąd Najwyższy stwierdził: „Dobra wiara posiadacza wynika z przekonania o służącym mu prawie do postawienia słupów i rozpięcia na nich linii elektroenergetycznej, a następnie korzystania z dostępu do niej (...) Do wykonywania służebności nie były wymagane żadne szczególne akty administracyjne i w przyjętej przez lata praktyce nie przywiązywano wagi, o czym powszechnie wiadomo, do wypełniania obowiązków o charakterze formalnym. Należy stwierdzić, że posiadanie służebności gruntowej polegającej na korzystaniu z trwałych i widocznych urządzeń posadowionych na nieruchomości przez przedsiębiorstwo państwowe, zajmujące się przesyłem energii elektrycznej, może być uznane za posiadanie w dobrej wierze z chwilą jego objęcia, na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 czerwca 1950r o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli”.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozostawia wątpliwości, że przedsiębiorstwo państwowe zajmujące się przesyłem energii elektrycznej - Zakład (...) w W. wybudował na działce należącej do powoda na początku lat 60-tych XX wieku trwałe i widoczne urządzenia elektroenergetyczne, a następnie w sposób niezakłócony posiadał je i korzystał z nich. Posiadanie przedmiotowych urządzeń służących do wykonywania służebności, odpowiadającej obecnej służebności przesyłu, należy uznać za posiadanie samoistne. Posiadanie takie niewątpliwie doprowadziło do nabycia przez przedsiębiorstwo państwowe nieodpłatnej służebności gruntowej na podstawie art. 292 kc w związku z art. 172 kc. Bieg terminu zasiedzenia rozpoczął się w marcu 1961r, co powoduje, że zastosowanie winny znaleźć przepisy ustawy – kodeks cywilny z dnia 23 kwietnia 1964r, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1965r. Nawet przy założeniu, że posiadanie Skarbu Państwa nosiło cechy złej wiary, to biorąc pod uwagę ówczesną treść art. 172 kc, nabycie służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu – nastąpiło najpóźniej z upływem dnia 1 stycznia 1985r. Zakładając, że posiadanie to było posiadaniem w dobrej wierze, termin ten upłynąłby o 10 lat wcześniej. Z uwagi na przekształcenie przedsiębiorstwa państwowego w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa o nazwie Zakład (...) S.A. z siedzibą w W., wszelkie prawa i obowiązki tego przedsiębiorstwa przeszły w drodze sukcesji uniwersalnej na nowy podmiot. Następnie prawo to w dniu 30 czerwca 2007r zostało zbyte spółce (...) sp. z o.o. w W., a w wyniku przejęcia tej spółki przez (...) S.A. z siedzibą w L., przedmiotowe ograniczone prawo rzeczowe przysługuje obecnie pozwanej spółce.

Mając na uwadze powyższą argumentację należy stwierdzić, że pozwana spółka posiada tytuł prawny i tym samym jest uprawniona do przetrzymywania na działkach powoda urządzeń elektroenergetycznych i eksploataowania ich. Zatem nie można uznać, że pozwana ingeruje we własność M. G. bez tytułu prawnego, co czyni niezasadnym jego roszczenie o zapłatę oparte o treść art. 224 i 225 kc. Artykuły 224 i 225 kc mogą mieć zastosowanie jedynie w sytuacji, gdy posiadaczowi nie przysługuje skuteczny względem właściciela tytuł prawny do korzystania z rzeczy. Innymi słowy, posiadanie takie musiałoby być bezprawne. Z taką sytuacją w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia. W ocenie Sądu, uprawnienie pozwanej spółki do utrzymywania na działce powoda urządzeń elektroenergetycznych i eksploataowanie ich znajduje oparcie w nabytej przez zasiedzenie nieodpłatnej służebności gruntowej odpowiadającej obecnej służebności przesyłu. Treść tej służebności obejmuje eksploatację, dokonywanie

kontroli, przeglądów, modernizacji, usuwania awarii, jak również podejmowanie innych czynności zmierzających do zapewnienia prawidłowego działania słupów i napowietrznych linii elektroenergetycznych.

Ponieważ ostatecznie żądanie powoda zostało sprecyzowane jako roszczenie o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z rzeczy, a jak stwierdzono – pozwana spółka posiada tytuł prawny do nieodpłatnego korzystania z części działki – odpowiadający treści służebności przesyłu – nie było konieczności odnoszenia się do podniesionych w odpowiedzi na pozew kwestii ewentualnego przedawnienia tychże roszczeń za okres poprzedzający 10 lat przed dniem złożenia pozwu. Nie było również koniecznym przeprowadzenie oceny opinii biegłego do spraw szacowania nieruchomości, ponieważ Sąd nie poczynił w sprawie w oparciu o tę opinię ustaleń faktycznych, jak i prawnych.

Mając na uwadze powyższą argumentację, Sąd na podstawie art. 224 i 225 kc powództwo M. G. w całości oddalił. Biorąc pod uwagę dość trudną sytuację majątkową powoda, która została potwierdzona oświadczeniem o stanie majątkowym z dnia 28 listopada 2012r (k. 216-217v), Sąd, kierując się dyspozycją art. 102 kpc, poza brakującą częścią wynagrodzenia biegłego za sporządzenie opinii, odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu.